

Ανοχή

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini
33° 90° 97°

Οι σκοτεινές και θλιβερές στιγμές στις οποίες βρισκόμαστε, σχεδόν φαίνεται να βρίσκονται στο τέλος τους. Δεν έχουμε ασφαλώς την δυνατότητα να δούμε σε κάποια κρυστάλλινη σφαίρα τις ακριβείς ημερομηνίες και να προβλέψουμε λεπτομέρειες, έχουμε όμως το καθήκον και την ευθύνη να κρατάμε τις ισορροπίες μας, τις αρχές και τις αξίες μας επανασυνδέοντάς μας στο θείο σχέδιο και την Παράδοση, διατηρώντας συνεχώς διπλά ανοιχτό το κανάλι της Πίστης (Fides) και της Αρετής (Virtus).

Η βούλησή μας, γλυκά υποταγμένη στη βούληση του Υπέρτατου Κτίστη των Κόσμων υποστηριγμένη από την συνεχή προσευχή, θα μπορεί έτσι να λειτουργήσει προς την κατεύθυνση της λύτρωσης της ανθρωπότητας που είναι σήμερα πληγωμένη και ταπεινωμένη, διαλυμένη, αποπροσανατολισμένη, μπερδεμένη και, δυστυχώς, περισσότερο από ποτέ εγκαταλελειμμένη στην πιο άγρια πλευρά της.

Η αιτία όλων αυτών είναι ενδογενούς φύσης. Έχουμε εγκαταλείψει τον Ουρανό, έχουμε ξεχάσει το Θεό, στρεφόμενοι σε Αυτόν μόνον για ό,τι μας συμφέρει.

Επομένως έχουμε μία αδικία, μία μισαλλοδοξία, μία υποκρισία που συνοδεύονται πάντοτε από ψεύτικα καλά συναισθήματα. Κροκοδείλια δάκρυα. Συνεχής αντιστροφή των πιο βασικών αληθειών.

Απόλυτη αδεξιότητα. Μη συμμόρφωση με νόμους και κανόνες. Ψευδοελευθερίες που διαφημίζονται στη σκιά του ψεύδους. Εμπλοκή στις ανθρώπινες σχέσεις. Μείωση κοινωνικότητας. Εικονικοί κόσμοι και όχι πια αληθινοί. Τεχνολογικές κατακτήσεις που θεωρήθηκαν ως θεραπεία για κάθε πρόβλημα, αλλά μάταια. Πού είναι τότε σε όλα αυτά ο Θεός; Τον θεωρούμε νεκρό; Ετοιμάζεται ο άνθρωπος να πάρει τη θέση του; Πού είναι η Ελπίδα;

Παρά το δράμα της στιγμής, βεβαιώνουμε ότι ο Θεός είναι πάντα παρών σε εμάς και στη δημιουργία. Μας προτρέπει, μας ενθαρρύνει, μας καλεί να μην τον χάσουμε. Ελπίδα εν αναμονή μελλοντικών λύτρων.

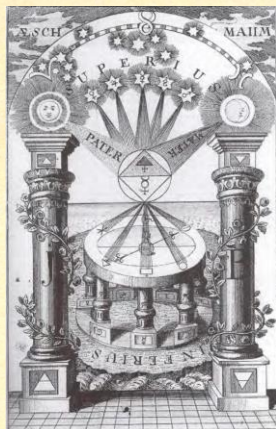
Μας θυμίζει ότι για να μην πέσουμε στην παγίδα του μεγάλου «απατεώνα όφεως» πρέπει να είμαστε ανεκτικοί. Η Ανοχή είναι μια αξία που πρέπει να τη ζεις με όλες της τις επιπτώσεις.

Μόνον με κατανόηση και σεβασμό όλων των απόψεων είναι δυνατόν να προσεγγίσουμε την Μία Αλήθεια. Με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να νικήσουμε τον εγωισμό, που είναι η πραγματική πανούκλα αυτών των σκοτεινών καιρών, για να ξαναρχίσει η Ατραπός προς το μονοπάτι της Αγάπης που μας υποδείχθηκε και μας αποκάλυψε ο Χριστός.

Σε κάθε περίπτωση είναι απαραίτητο και σημαντικό να προσέξουμε το γεγονός ότι το να είναι κάποιος ανεκτικός δεν σημαίνει να υπόκειται σε σφετερισμό ή εκφοβισμό, αλλά να εργάζεται με όλες του τις δυνάμεις για την εξάλειψη κάθε δυσαρμονικής και χαοτικής νότας και την προσέγγιση της αρμονίας και της αρχέγονης συνειδητοποίησης.

Το καθήκον του Σεβάσμιου Τύπου μας είναι να προωθήσει και να διδάξει τους μαθητές του, την σημασία της συμμετοχής στις Ιερές εργασίες μας και πάνω απ' όλα να τους υποδείξει την ιεραρχία ευθύνης στην κορυφή της οποίας είναι ο Υπέρτατος Κτίστης των Κόσμων, επί ποινή ακυρότητας των εργασιών.

Το Καλό της Ανθρωπότητας εξαρτάται από την ορθά βιωμένη Μύηση. Η λάθος εφαρμοσμένη Μύηση αλλά κυρίως η μη ολοκληρωμένη λόγω εγκατάλειψης της Ταπεινότητας και της Ανεκτικότητας, ευθύνεται για την επικράτηση του Κακού με όλες τις αναπόφευκτες συνέπειες που πηγάζουν από αυτό και ταλαιπωρούν την ανθρωπότητα¹.

Η πυξίδα των σοφών. Ketima Vere

Το να μην κατανοούμε την ανάγκη θανάτωσης της βέβηλης εγωϊστικής προσωπικότητάς μας, της επιβαρυσμένης με απόβλητα γενεών, προκειμένου να αναβιώσει ο απρόσωπος και θεϊκός Εαυτός, συνεπάγεται μία καταδίκη σε αιώνια φυλακή.

Το μίσος είναι πάντα στο κατώφλι, ακολουθούμενο από ζήλια, φθόνο και θέληση για εξουσία. Όλοι οφείλουμε να συμμετάσχουμε σε έναν αληθή «απελευθερωτικό» αγώνα που προϋποθέτει την εγκατάλειψη όποιου στοιχείου αποδεικνύεται μεροληπτικό και διχαστικό.

Αν χάσουμε τον Τύπο² ως σημείο επανένωσης με το θεϊκό σχέδιο χάνουμε το «νήμα» που υπάρχει και κρατά αυτόν τον σύνδεσμο πνευματικά «ζωντανό». Σύνδεσμο που μας διατηρεί πνευματικά ζωντανούς και που είναι ο κόρυμβος³ της Αγάπης που μας οδηγεί από την Στήλη **Jachin (κόκκινη)** στη στήλη **Boaz (μαύρη)** και αντίστροφα.

Είναι ο μίτος της Αριάδνης⁴ μέσα στο Ναό και τέτοιος πρέπει να παραμείνει ακόμα και στην καθημερινότητά μας. Ένα αόρατο χέρι πρόθυμο να μας στηρίζει σε στιγμές πιο σκοτεινές και πιο δύσκολες, ακόμη και όταν δεν μπορούμε να το δούμε, αφού είναι γραμμένο ότι «ο Θεός δεν εγκαταλείπει ποτέ τα πλάσματά του!».

3/2022

¹ ΣτΜ: Η Μύηση δεν είναι μία απλά μία πράξη για την εισδοχή κάποιου ή για την αύξηση βαθμού. Είναι μία διαχρονική διαδικασία μεταβολής του μουόμενου προς την κατεύθυνση της αποκατάστασης της χαμένης του πνευματικότητας. Ως εκ τούτου λαμβάνεται ως θεσμική πράξη πέραν της στιγμιαίας.

² ΣτΜ: Τύπος: σύνδεσμος του άνω με το κάτω

³ ΣτΜ: Πρόκειται για τον κόρυμβο (σχονί) που διατρέχει το Ναό από την θέση του 1^{ου} Μυσταγωγού ή 1^{ης} Σίβυλλας (Jachin), και καταλήγει στον 2^ο Μυσταγωγό ή 2^η Σίβυλλα (Boaz), και που παρεμβάλλονται 7 κόμβοι αγάπης, ένας στην Ανατολή και από τρεις σε κάθε στήλη (Μεσημβρία και Βορράς)

⁴ ΣτΜ: Όταν ο Θησέας, υιός του Αιγέα, βασιλιά των Αθηνών, έφτασε στην Κρήτη, για να προσφερθεί ως θύμα στον Μινώταυρο, συνάντησε την κόρη του Μίνωα, Αριάδνη, και κέρδισε την εύνοιά της. Για να τον γλιτώσει από βέβαιο θάνατο, η Αριάδνη κατέφυγε σ' ένα τέχνασμα: του έδωσε ένα κουβάρι νήμα (ο περίφημος Μίτος της Αριάδνης), χάριν του οποίου μπόρεσε να βρει την έξοδο του Λαβύρινθου μετά την νικηφόρα πάλη του με τον Μινώταυρο. Από τότε αυτή η φράση χρησιμοποιείται για να εκφράσει το κλειδί της λύσης προβλήματος.